

[Mimi Jakobsen]

desværre er et vældig dårligt tidspunkt at få disse penge udbetalt på nu, set fra samfundets synspunkt.

Poul H. Møller (KrF):

Som bekendt var sigtet med disse indefrosne dyrtidsportioner at indskrænke privatforbruget, men da vor økonomiske situation, siden dette blev vedtaget, ikke er væsentlig bedre, ville kristeligt folkeparti være ængstelig ved en udpumpning af disse mange milliarder kroner inden for de næste tre-fire år; det tror jeg ikke ville gavne hele vor samfundsøkonomi. Derfor kan vi ikke gå ind for forslaget som sådant, men vi er enige på det punkt, vi også var inde på i det foregående forslag, om en større spredning af midlerne, som de er, ikke på privat hånd, på privat basis, men en større spredning end hidtidige ret så ensidige, som jeg sagde det i min første ordførertale.

Vi kan ikke gå med til forslaget her, vi vil stemme imod det eller modarbejde det, vi kan ikke blive enige om det. Men vi vil meget gerne være med til at drøfte, hvilke andre muligheder der er, og det vil vi jo få lejlighed til i udvalget.

Alfred Hansen (DR):

Jeg tror ikke, der er nogen her i tinget, som vil benægte, at disse dyrtidsportioner er lønmodtagernes ubestridte ejendom. Der er også tradition for i det danske samfund, at hvis man har ejendomsret til noget, så medfører det helt naturligt også en dispositionsret, og det er denne dispositionsret over egne midler, retsforbundet med dette forslag ønsket at leve op til.

Jeg vil gerne kommentere ministerens svar indledningsvis. Ministeren henviser til, at det er i modstrid med forliget. Det kan man nok ikke bestride, men så kunne forligspartierne jo da gå sammen og finde ud af, om det nu også var en rigtig lov, man fik vedtaget dengang. Det ville være samfundsøkonomisk uforsvarligt at pumpe 3 mia kr. ud årligt. Nu har vi foreslået udbetalingen over fire år, og jeg har forstået det sådan, at det er ca. 10 mia kr.; så bliver det altså kun 2,5 mia kr. årligt, men det er da muligt, det er blevet til 3 mia kr. Der må da efterhånden være blevet tilskrevet en ret anselig portion renter.

I forbindelse hermed vil jeg gerne sige til, jeg tror, det var hr. Ole Thomsen, der sagde: med lige store rater, at det står der rent faktisk ikke i forslaget. Vi har været meget liberale, sådan at forstå, at vi har overladt en hel del til ministeren, nemlig at det var finansministeren, der skulle bemyndiges til at fastsætte størrelse og forfaldstidspunkter, blot har vi foreslået, at det bliver inden for de fire kalenderår fra 1982 til 1985.

Jeg synes også, det var en meget stor forglemmelse – hvis det var en forglemmelse – ministeren gjorde sig skyldig i, når han siger, at der udpumpes 3 mia kr. årligt. Jeg ved ikke, om jeg skal tage det som udtryk for, at når engang disse penge skal udbetales, så mener ministeren, at der ikke skal betales skat af dem. Det ville jeg da hilse med tilfredshed, for så var det da udtryk for en skattelettelse, og den kan være hårdt tiltrængt.

Men det er vel nok sådan, at forligspartierne, da de bestemte, at disse dyrtidsportioner skulle indefrys, også havde regnet med, at når engang de blev udbetalt, skulle der svares almindelig indkomstskat deraf, og skal vi så slå et slag på tasken, må vi vel nok sige, at det bliver kun maksimalt halvdelen af det udbetalte beløb, der kan omsættes til forbrug.

Og tænk, hvis nu lønmodtagerne for det første slet ikke ønsker at få dem udbetalt, og det er efter moden overvejelse, vi har givet forslaget den formulering, som hr. Dyremose udtrykte tilfredshed med, nemlig at lønmodtagerne efter anmodning kunne få dem udbetalt. Det mener jeg i og for sig er meget realpolitisk at foreslå, for så vil det netop vise sig, hvem der synes, det er en god idé at have dem stående, og hvem der hellere vil have pengene udbetalt.

Men hvis de nu ønsker at få dem udbetalt for måske selv at kunne købe statsobligationer? Det kunne da godt være, det kunne glæde en betrængt finansminister, når han skal ud og have solgt sine statsobligationer. Tænk, om lønmodtagerne af egen fri vilje gik hen og investerede i statsobligationer eller i andre obligationer og derved var med til at forhøje kurserne! Det ville sige, at det ville blive mere fordelagtigt for dem, der ønsker at sætte byggeri i gang fremover.

Det er også rigtigt, som der blev sagt fra ordførerne, at der var mange, der stod og